

Ivan Mihaljević Barak 1950. -2021.

Zahvalna riječ u ime Katedre Čakavskog sabora Modruše:

„Dragi moj Ive! Teško je danas smoći prave riječi, i dostojno se oprostiti od Tebe. Prvo što mi pada na pamet je izraz velike zahvalnosti za sve vrijeme što si ga niz godina odvajao za nas, u brojnim prigodama zajedničkoga rada i druženja. Dragi prijatelji i rodbino našega Baraka! Opraštamo se danas od čovjeka koji je svim svojim bićem, nastojanjem i primjerom pokazivao kako se istinski voli zavičaj, rod i domovina, tradicija i kultura naroda u čijem se okrilju rodio i živio. Duboko razumjevši dušu i biće sredine u kojoj je odrastao, imao je nevjerovatnu moć zapažanja najsitnijih detalja, koje drugi uopće nisu ni primjećivali. Široki interesi, i briljantna memorija toga čovjeka, zbunjivala je i najveće znalce i znanstvenike, kojima je često bio dragocjen izvor davno zaboravljenih podataka i pojedinosti iz narodne tradicije i jezika. Kao jedan od posljednjih, autentičnih i upornih govornika svojega majčinskog govora, uspio je ostaviti brojne tragove, svjedočeci živom riječi baštinu čakavskog oštarskog izričaja. Zbog toga su ga poštovali znalci i učeni ljudi, i posmjehivali mu se, kradom, sitne duše i neznanice, što ga je ponekad jako bolilo. Posebno ćemo ga pamtiti po pjesmama, koje je u brojnim prilikama sigurno predvodio, i kojima su se istinski divili oduševljeni slušatelji diljem Hrvatske i inozemstva, gdje su ga rado pozivali naši iseljenici. Iako je precizno pamtio riječi i melodije, mnoge od njih, nažalost, nisu zabilježene i zapisane. Izgubili smo ih zajedno s našim Jivom! Bio je suosnivač, dopredsjednik i jedan od najvrijednijih članova Katedre Čakavskoga sabora Modruše. U tiskanim publikacijama ove udruge, uspjeli smo zabilježiti tek mali dio iz njegove bogate škrinje narodnoga blaga, na čemu smo beskrajno zahvalni. U ime svih članova Katedre Čakavskog sabora Modruše, obitelji našega dragog pokojnika izražavam iskrenu sućut! Dragi Ive! Teška srca se danas opraštamo s tobom! Neka Dobri Bog, u kojega si do zadnjega časa čvrsto vjerovao, prihvati tvoju dušu u kraljevstvo svoje! Lagana Ti bila voljena hrvatska gruda! Počivao u miru!“

Zvonko Trdić, predsjednik Katedre Čakavskog sabora Modruše

OBAVIJESTI:

1. Petak, 19. 2. 2021. u 18,00 sati Križni put i misa.

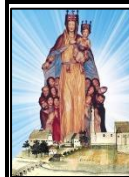
2. Svaki petak u korizmi u 18,00 sati će biti pobožnost Križnog puta i misa.

3. DOPRINOS: – za crkvu:

Župa Oštarije: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa Cerovnik IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

21. veljače 2021 • 1. korizmena • God. XII. • br. 8 (545)

500

Iskušavao ga Sotona, a anđeli mu služahu

Čitanje svetoga Evanđelja po Marku: „Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu. A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!« R. Gospodnja (Mk1,12-15)

1. korizmena

“Obratite se i vjerujte evanđelju!” Kad nas Isus poziva na povratak, na obraćenje, on time misli, da njegovu poruku trebamo ozbiljno uzeti k srcu i prihvatiti je. On stvarno naviješta radosnu, oslobađajuću poruku, poruku o nedokučivoj, bezgraničnoj ljubavi Božjoj prema nama ljudima. Tu Božju ljubav doživljavamo u Isusovoj ljubavi. O tome govori današnje Evanđelje. Budući da je Isus u Ivanovoj pokorničkoj propovijedi prepoznao Božji glas, Očev glas, umiješao se među ljude, koji su Ivanu pristizali poput bujice, i dao se krstiti. Na Očev poziv Isus je odgovorio poslušnošću ispunjenu ljubavlju. Očev odgovor na poslušnost Sina bio je: On je poslao Duha Svetoga nad njega i potvrdio ga kao ljubljenog Sina. To je prethodilo današnjem Evanđelju. Tada Duh Sveti nagna Isusa u pustinju, i Isus je išao, kao što je Izraelski narod išao na svom dugom putu kroz pustinju: on je bio iskušavan. Da, Sin Božji u svojoj ljubavi prema nama ljudima išao je tako daleko, da je stvarno postao čovjek, nije pošteđen od neuspjeha, ni od boli ni od strašne smrti. Također ni od iskušavanja. On je poput nas bio iskušavan u svemu, ali nije sagriješio, kako kaže poslanica Hebrejima (4,15). Isus, pravedni, bezgrješni, dao se krstiti s grešnicima i na kraju sebe natovario s našim grijesima, da ih razapne na križ. On je umro za nas grješnike, pravedni za nas nepravedne. Tako smo slušali u drugom čitanju. Ako to prihvaćamo u vjeri – kako onda još možemo sumnjati u Božju ljubav? Za što je Isus umro? Da nas dovede k Bogu. To ne znači samo, da mi živimo prema Božjem nalogu, nego također, da mi nakon ovoga života možemo doći u našu pravu, istinsku domovinu. Bog nas želi primiti u svoju očinsku kuću, Bog nam daruje budućnost i preko ovoga sadašnjeg života. Tako nas Isus Krist danas

opet zove, da prihvatimo radosnu poruku, radosnu vijest. On nas zove da preispitamo kurs našega života i da poduzmemo korekturu toga kursa, da naš život dosljednije usmjerimo prema cilju, koji je vječni život, vječno zajedništvo s Bogom. Fra Jozo Župić

Papina poruka za korizmu 2021.

“Evo, uzlazimo u Jeruzalem...” (Mt 20, 18).

Korizma: vrijeme obnove vjere, nade i ljubavi.

Draga braćo i sestre, najavljujući učenicima svoju muku, smrt i uskrsnuće, kako bi ispunio Očevu volju, Isus im otkriva duboki smisao svoga poslanja i poziva ih da se u to uključe, radi spasenja svijeta. Na korizmenom putu koji nas vodi do vazmenih slavlja sjetimo se Onoga koji »ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu« (Fil 2, 8). U ovo vrijeme obraćenja obnovimo svoju vjeru, napajajmo se na vrelu “žive vode” nade i otvorena srca prihvatimo Božju ljubav po kojoj postajemo braća i sestre u Kristu. U uskrsnoj noći obnovit ćemo naša krsna obećanja kako bismo se, po Duhu Svetom, ponovno rodili kao novi muškarci i žene. No, kao i cio kršćanski život i sâm korizmeni hod sav je obasjan svjetlom uskrsnuća, koje oživljuje osjećaje, stavove i odluke onih koji žele slijediti Krista. Post, molitva i milostinja, kakvima ih je Isus predstavio u svojoj propovijedi (usp. Mt 6, 1-18), uvjeti su i izraz našega obraćenja. Put siromaštva i odricanja (post), pogled i geste ljubavi prema ranjenom čovjeku (milostinja) i sinovski dijalog s Ocem (molitva) omogućuju nam uosobiti iskrenu vjeru, živu nadu i djelatnu ljubav.

1. Vjera nas poziva prihvatiti Istinu i postati njezinim svjedocima pred Bogom i pred svom našom braćom i sestrama. U ovo korizmenom vremenu prihvatiti i živjeti Istinu očitovanu u Kristu ponajprije znači dopustiti Božjoj riječi, koju nam Crkva prenosi iz naraštaja u naraštaj, da nam progovori u srcu. Ta Istina nije umotvorina pridržana nekolicini izabranih, viših ili istaknutih umova, nego je to poruka koju primamo i možemo razumjeti zahvaljujući mudrosti srca, otvorena veličini Boga koji nas ljubi prije nego što smo toga i svjesni. Ta je Istina sâm Krist koji je, u potpunosti prihvaćajući naše čovječstvo, postao Put – zahtjevan, ali otvoren za sve – koji vodi punini Života. Post, ako se živi kao iskustvo odricanja, dovodi one koji ga čine u jednostavnosti srca do ponovnog otkrivanja Božjega dara i spoznaje istine o našoj stvarnosti bića stvorenih na njegovu sliku i priliku, koja u njemu nalaze puninu. Iskustvom slobodno prihvaćenog siromaštva, onaj koji posti i sam postaje siromašan i “zgrće” blago ljubavi primljene i

dijeljene s drugima. Kad se tako shvaća i čini, post pomaže ljubiti Boga i bližnjega jer, kao što kaže sv. Toma Akvinski, ljubav je pokret koji usmjerava pažnju na drugoga, smatrajući ga jednim sa samim sobom (usp. enc. Fratelli tutti, 93). Korizma je vrijeme vjere odnosno vrijeme u kojem se Boga prima u svoj život i omogućuje mu da se “nastani” kod nas (usp. Iv 14, 23). Postiti znači osloboditi naš život od svega što ga opterećuje pa i od prezasićenosti – istinitim ili lažnim – informacijama i kupovine proizvoda kako bismo otvorili vrata svojega srca Onome koji nam dolazi u posvemašnjem siromaštvu, ali »pun milosti i istine« (Iv 1, 14): Sinu Božjem, Spasitelju.

2. Nada kao “živa voda” koja nam omogućuje nastaviti svoj put. Žena Samarijanka, od koje Isus traži da mu daje piti na zdencu, ne razumije na što On to misli kad joj kaže da joj može dati “vode žive” (Iv 4, 10). Ona isprva, naravno, misli na običnu vodu, no Isus cilja na Duha Svetoga kojega će dati u obilju u vazmenom otajstvu i koji ulijeva u nas nadu koja ne razočarava. Već u času u kojem najavljuje svoju muku i smrt, Isus naviješta nadu kad kaže: »treći dan [će] uskrsnuti« (Mt 20, 19). Isus nam govori o budućnosti širom otvorenoj Očevim milosrđem. Nadati se s njim i zahvaljujući njemu znači vjerovati da povijest ne završava na našim pogreškama, na našim nasiljima i nepravdama i na grijehu koji Ljubav pribija na križ. To znači primiti iz njegova otvorenog Srca Očevo oprostjenje. U ovim tjeskobnim prilikama u kojima danas živimo i gdje se sve čini krhkim i nesigurnim, govoriti o nadi moglo bi djelovati kao provokacija. Ali korizmu upravo i imamo za to da se nadamo, da iznova svoj pogled upravimo na strpljivost Boga, koji se nastavlja brinuti za svijet koji je stvorio, dok smo se mi često loše odnosili prema njemu (usp. enc. Laudato si’, 32-33.43-44). To je nada u pomirenje na koju nas usrdno poziva sveti Pavao: »dajte, pomirite se s Bogom« (2 Kor 5, 20). Primajući oprostjenje u sakramentu pomirenja, koji je u središtu našeg puta obraćenja, mi sami širimo dalje oprostjenje: budući da smo ga mi sami primili, možemo ga dati svojom spremnošću da stupimo u brižni dijalog i pružamo utjehu onima koji su ranjeni. Božje oprostjenje, također po našim riječima i našim gestama, omogućuje nam doživjeti Uskrs bratstva. U korizmi budimo pozorniji »govoriti riječi utjehe, koje tješe, daju snagu, hrabre i potiču, a ne riječi koje ponižavaju, rastužuju, rasrđuju, preziru« (enc. Fratelli tutti [FT], 223). Ponekad je, da bi se drugome dalo nadu, dovoljno biti »ljubazna osoba koja svoje strahove i sve ono što je tjera na žurbu ostavlja po strani kako bi drugome posvetila pažnju, nasmiješila mu se, rekla riječ ohrabrenja, omogućila prostor za slušanje usred tolike ravnodušnosti« (ibid. 224).

Nastaviti će se